

Komipermjakiska NT trycks i höst s. 2

Bibliska berättelser på udmurtiska s. 3

En udmurtisk flicka
Bild: RKL

Bild: A Kuosmanen/RKI

Översättningsgranskare Anne Kuosmanen och översättare Raisa Petrova

KUNDE INTE BE

Saknade ord på sitt språk

När jag skriver detta förbereder jag samtidigt komipermjakiska Nya Testamentet för tryckning. Detta är en historisk händelse för det har aldrig funnits hela Nya Testamentet på det språket, endast delar därav. När boken är tryckt hör komipermjakerna inte längre till de över 600 miljoner människor som saknar Nya Testamentet på sitt språk.

Komipermjakerna bor i Perm-området, väster om Uralbergen. De är ca 94 000 till antalet. Deras språk och kultur är levande –

språket talas både i byarna och i huvudstaden Kudymkar.

Översättningsgranskare Anne Kuosmanen berättar att när hon 2013 började jobba med komipermjakiska träffade hon kristna i Perm. ”Jag upplevde en djup gemenskap med dem och vi bad tillsammans. Det blev en stor chock för mig när jag förstod att de inte kunde be på sitt eget språk – alla bad på ryska. När jag frågade dem varför kom det fram att komipermjakerna inte hade den andliga vokabulär som behövs för att be. De kunde inte tacka Gud

för hans nåd för de visste inte hur man uttrycker begreppet nåd. De kunde inte välsigna varandra på sitt eget språk för de visste inte vad välsigna hette på komipermjakiska. De kunde inte be Gud om under för begreppet under saknades. De kristna kunde inte be Gud om tröst eller hopp för dessa ord fanns inte ännu”, berättar Anne.

”När jag lyssnade på komipermjakerna som bad på ryska upplevde jag en stor smärta inombords för deras skull. Människan uttrycker alltid de djupaste behov och känslor på sitt modersmål

men komipermjakerna saknade orden för att uttrycka sina böner. Denna smärta har varit en viktig motivation för mig i översättningsarbetet. När bibelöversättningsprojektet fortskrider skapas en biblisk vokabulär, samtidigt skapas orden för bön och gemenskap med levande Gud.

Nu har situationen förändrats. I våra gemensamma bönestunder har jag hört komipermjakerna lova Gud och be på sitt eget språk. Med Nya Testamentets texter har de fått ord som de kan använda i bönen. Hjärtats gemenskap med Gud håller på att öppnas för komipermjakerna!” berättar Anne.

”Detta är en stor händelse. Komipermjakernas långa väntan är

äntligen över! Vår arbetsgrupp är tacksam till Gud att vi kommit så här långt. Nu måste vi be att tryckningen och distributionen av Nya Testamentet lyckas. Låt oss be att böckerna kommer fram till församlingar, bibliotek, skolor, bokhandlare och varje by. Må komipermjakernas hjärtan vara öppna för Ordet!” vädjar Anne.

I komipermjakernas kultur spelar poesi och sånger en stor roll. I olika samlingar och fester läser de gärna dikter och sjunger tillsammans. Därför har man redan påbörjat översätta världens bästa poesi – Psaltaren – till komipermjakiska.

De redan översatta bibeldelarna har inspirerat kristna att skapa

andliga sånger. Dessa sånger på det egna språket har fått stor genklang hos komipermjakerna och de kommer villigt för att lyssna till Guds Ord.

Kaisa Franzén

*Månadens
projekt*

Stöd översättning till komipermjakiska med din gåva till månadens projekt!

Du kan även använda tjänsten SWISH. Ange nummer 123 671 9611.

Bild: RKI

GUDS ORD TILL BARNEN

Jelena översätter bibliska berättelser

Udmurtiskan Jelena Rjabina är med i IFBs bibelöversättningsteam. Här berättar hon om sitt liv:

”Hemma hos oss i byn Azmat där vi bodde pratade alla udmurtiska. Ryska språket lärde vi först i skolan och genom att titta på ryska TV-program. Redan som skolbarn var jag intresserad av språk. Jag har studerat lingvistik och udmurtiska på universitetet i Izjevsk och i Tartu och i Tallinn i Estland. Jag avlade doktorexamen i lingvistik i Tartu 2011. En av mina studie-

kamrater på Tartu universitet var en kristen komi. Hon bjöd oss andra till sin församling. Även jag följde med för att se hurudan kyrka hon gick till. Där träffade Ordet mitt hjärta och jag blev kristen. Man uppmanade mig att läsa Bibeln. Naturligtvis ville jag lära känna Jesus bättre. Men på vilket språk skulle jag läsa den? Jag längtade efter att få läsa på mitt eget språk. Jag hade hört att Nya Testamentet fanns på udmurtiska men jag hade aldrig sett det och visste inte var man kunde få tag på det. När jag en dag var i universitetets bibliotek och letade efter kurslitteratur råkade jag se en bok som hette 'Vyl Syzjön' (Nya Testamentet). Mitt hjärta nästan stannade upp – jag hade hittat en skatt: Nya Testamentet på udmurtiska! Jag fick låna boken och läste den ivrigt. Genom den blev bilden av en Gud full av nåd och kärlek klar för mig och den fick mig att växa i mitt lärjungaskap. Även om jag nu kan flera språk är udmurtiskan mitt hjärtas språk, känslospråket, och därför kan jag bäst uttrycka mig på det.

Mina föräldrar är lärare. De utbildade sig under sovjettiden då man ingöt i folkets sinnen att 'religion är opium för folket'. De hade fått lära sig att religion skadar människan. Jag blev kristen 1991 men eftersom jag visste hur mina föräldrar tänkte vågade jag berätta för dem först efter ett år. Först blev de chockade men när de såg att tron på Jesus medförde bara goda saker förändrades deras attityd. Nu är de båda kristna!

Min högsta önskan är att alla udmurter får höra Jesu kallelse och komma till Honom. Nu författar vi en bok som har kortare berättelser så att även små barn kan följa med.”

Institutet för Bibelöversättning
 Box 20100, 104 60 Stockholm
 Tel. 08-722 23 40, Fax 08-722 23 45
 e-post info@IBTnet.org
 Bg 148-3189, SWISH 123 671 9611

Raamatunkäännösintituutti
 Pl. 272, FI-00531 Helsinki, Finland
 Tel. +358-9-774 43 50, e-post info.fin@IBTnet.org
 Betalning i EUR: IBAN FI77 2065 1800 0179 11
 SWIFT: NDEAFIHH

IFB Nyheter
 är gratis
 och utkommer 11 gånger per år
 Ansvarig utgivare: Branislav Kalcevic
 Tryck: Skilltryck AB, Skillingaryd

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

En tidigare kollega bodde ett par år i Kina där hennes man var stationerad för ett svenskt företaget. Under tiden där föddes deras första barn – en pojke. Plötsligt hade man från en dag till en annan begåvats med en söt liten kines i familjen! För kines måste man väl bli om man föds i Kina, eller?

På den här sidan ser vi en karta över det väldiga Ryssland med insprängda namn på olika minoritetsgrupper mot vilka IFB riktar sitt arbete, som Kareler, Chanter, Manser och – som i det här nyhetsbrevet – Komipermjaker och Udmurtier. Gemensamt för dem alla är att de är födda och verksamma i Ryssland, talar ryska, arbetar med det ryska språket och följaktligen – i vårt politiskt korrekta sätt att se på dem – är ryssar. Och lika fullt upplever de i sina hjärtan att de är något annat. Deras hjärtaspråk är ett annat än ryskan och gång efter annan får vi i våra nyhetsbrev läsa om den glädjeshock som drabbar dem när de för första gången får höra Guds Ord på det enda språk som i hjärtedjupet kan beröra dem – det språk som är ett med deras innersta väsen.

Vi kan i våra nyhetsbrev läsa om hur upptäckten av det egna språket leder vidare till nya upptäckter av den egna kulturen, poesin, sångerna och hur kreativiteten och upptäckarglädjen väcks till liv. Till liv väcks också kärleken till det egna folket och stoltheten över sin egenart och unikum.

Gud älskar det personliga och egenartade – hos såväl individer som nationer – och vi är glada över att få vara en del i det förlösande arbetet.

För att återvända till ingressens lille kines. Om ett motsvarande kinesiskt par skulle bo och verka i Sverige så föds deras förstfödde naturligtvis som svensk, eller?

Tomas Bergius

Följ oss på Facebook